

číslo 2

prosinec 2007

Vydávají přátelé J.K.Bandu Pardubice. Vychází nepravidelně podle potřeby. Nepodléhá registraci dle § 3 Zákona č.81/1966 Sb. Neprodejné.

Dopisovatelé: Diblík Rudolf, Grohová Zuzana, Krejcar Vladimír, Krejčík Pavel, Motyčka Jan, Pavlík Jindřich, Vích František.

Kontakty: Pavel Krejčík, 605 790 250, krejcik.senior@centrum.cz;

Pavel Kopecký, 604 684 256, pavel-kopeccky@volny.cz

www.jkband.saxik.cz

Grafická úprava: Finish, v.o.s. Pardubice

Autor loga: Czech marketing, s.r.o. Pardubice

Poslední vzkaz Jardy Khaila

Prosím vás teď přišel čas
Kdy tu mám od Jardy vzkaz
Byl jsem tu a duchem jsem tu dál
S kapelou, kterou jsem miloval
Už proto bych si přál
Aby tu každý hrál

Jak se sluší srdcem i duší
A aby v tom nebyly slzy, stesk
Natož rmut
Zkrátka, měli byste hrát
Tak jak jsem to míval rád
In The Mood !

(Jan Slabý)

Je to neuvěřitelné, ale je to tak. Čas utíká jako splašený, a je to již rok, co nám Jarouši scházíš. Muzice jsi dal vše a ta nevděčnice nám Tě bezohledně vzala. I my, přátelé J. K. Bandu, si bereme Tvůj poslední vzkaz k srdci a slibujeme, že náš Zpravodaj, jehož vznik jsi inicioval, bude ze všech sil nadále podporovat Tvou kapelu, kterou jsi dovedl k hudebním výšinám..... (P.K.)

Hrála muzika bez kapelníka ...

a jen na to pomyslím, zase mě to uvnitř mačká tím nepříjemně svíravým pocitem jako před rokem. Protože v případě velkého big bandu bohužel citované motto ze známého evergreenu neplatí.

Výrazná charismatická osobnost oddaná příslušné věci se nerodí každý den a Jaroušek byl (ale to je přece nesmysl – on pořád je) jen jeden. A s ním jsou naštěstí i jeho přátelé, kteří se podíleli na vydání prvního čísla Echa s nezapomenutelným kapelníkovým interview. Ti stojí i u zrodu tohoto druhého čísla a žádají od zastupujícího dirigenta odpověď na otázku, jak dál. Tož poslyšte krátkou zprávu o současném stavu **J. K. Bandu Pardubice**.

Když jsme se pomalu vzpamatovávali z jeho odchodu, došlo v lednu 2007 k zásadnímu jednání, jak pokračovat. Výsledky mnohaleté práce mohou být v podobných případech unáhleným rozhodnutím nenávratně zatraceny, a proto všichni členové J. K. Bandu, zkušení praktici, přistoupili k řešení všech složitých otázek nesmírně zodpovědně. V průběhu jednání jsem byl navržen a posléze schválen na post dirigenta. Moje obavy o zvládnutí pracovního zatížení eliminoval kolektiv příslibem maximální spolupráce. S uspokojením konstatuji, že tento bod naší dohody je opravdu po celou dobu plněn a na výkonu orchestru je to znát.

Jazzband dovedený svým prvním kapelníkem pod křídla KD Dubina pravidelně zkouší a všechna nová i tradiční vystoupení v uplynulém roce odehrál na potřebné umělecké i dramaturgické úrovni. Největší zásluhu na tom má samozřejmě celá parta neuvěřitelně stmelená odchodem svého vůdce. Nicméně bez velkého osobního nasazení organizačního šéfa Pavla Kopeckého, který si ke svému náročnému zaměstnání přibral i vedení veškeré agendy spojené s činností kapely, by tato zpráva byla méně příznivá.

Další významnou pomoc poskytuje tělesu MUDr. Ludmila Khailová, která zabezpečuje s profesionální přesností dodávání not podle dramaturgického plánu. K naší velké radosti měla velké pochopení i pro náš požadavek zachovat tradiční název orchestru.

Podporu nacházíme také u ředitelky KD Dubina paní Romany Vojířové i celé řady jejich spolupracovníků, vedení odboru kultury MmP a mnoha dalších příznivců. Zachován zůstal i okruh Jarouškových přátel, kteří se podílejí na činnosti orchestru sponzorsky. Krásné emotivní verše píše pro koncerty J. K. Bandu Jenda Slabý a Renata Klečková je s velkým porozuměním „umí“. Těm všem patří náš upřímný dík.

Jak už jsme inzerovali v našem programu, do kroniky orchestru se zlatým písmem zapsalo úspěšné účinkování J. K. Bandu při živé nahrávce koncertu Big bandu Radia Praha v karlínském studiu České rozhlasu. V nejlepší profesionální konkurenci jsme obstáli na výbornou, nahrávka byla na stanici ČRo 2 již několikrát reprízována. Bez přerušení pokračuje také spolupráce s předními sólisty i orchestry - Janem Beránkem, Janou Koubkovou, Ladou Kerndlem, Bromovci, Radkem Pilcem, Robertem Hruškou, Pavlem Herzogem, hradeckými big bandy a dalšími.

Ale není každý den posvícení. Změny v osobním životě byly hlavním důvodem přerušování činnosti J. K. Singers, pěveckého sdružení, které bylo atraktivní a vítanou součástí orchestru. Naštěstí repertoárový i výkonnostní záběr obou stávajících sólistů, tj. Zuzany Grohové a Michala Hulína, je široký a výborně stimuluje výkon orchestru. Termínová listina roku 2008 se úspěšně naplňuje, a tak můžeme vyslovit přesvědčení, že i v následujícím období přineseme všem příznivcům J. K. Bandu, kterým děkujeme za trvalou morální i faktickou podporu, mnoho krásných hudebních zážitků.
(J.P.)

Hosté vánočních koncertů J. K. Bandu

Členové orchestru Gustava Broma Jaromír Hnilička, Günter Kočí, Mojmír Bártek aneb „Hniličkovo dixielandové sirotčí“, jak tímto názvem pojmenoval toto vynikající dixielandové trio již zesnulý další člen Bromova orchestru Josef Audes. Jako hosty J. K. Bandu jsem je slyšel již mnohokrát, a přesto se na ně vždy těším. Dohromady je jim už přes dvě stovky let, ale hrají pořád jako mladíci. A právě s ohledem na jejich pokročilý věk si alespoň krátce připomeňme, jak vlastně začínali.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Jaromír Hnilička se narodil v únoru 1932 v Bratislavě, přestože oba rodiče byli Češi. Gymnázium již ale navštěvoval v Kroměříži, kde působil ve studentských souborech. Kádrováci jej nepustili na vysokou školu, ani na konzervatoř do Brna, tak přechodně nastoupil do Olomouce na hudební školu s tím, že za rok půjde do Bratislavy studovat klavír. Když ale zjistil, že na studium klavíru ze sta přihlášených přijmou jen čtrnáct, vrátil se domů, vypůjčil si trumpetu, týden cvičil a jel do Bratislavy znovu. Byl přijat a již během studia na konzervatoři hrál nejprve s malou partou, později u Siváčka a nakonec ve Slovenské filharmonii. Sám o sobě říká, že v této době byl hlavně be-bopový hráč a swing mu moc neseděl. Proto když jej v r. 1956 angažoval Gustav Brom jako náhradu za odcházejícího Alfu Šmída, neměl zpočátku mezi ortodoxními swingaři příliš lehký život. Teprve po několika letech se prosadil nejen jako výtečný hráč, ale i jako aranžér a komponista. Známé jsou i jeho jazzové experimenty se čtvrttónovou trubkou. Orchestru Gustava Broma zůstal věrný dodnes, vedle toho samozřejmě účinkuje v řadě menších mnohdy příležitostných uskupení.

Jaromíra Hniličku bohužel letos uslyšeli pouze návštěvníci chrudimského koncertu, v Pardubicích jej zastoupil výtečný kubánský trumpetista Lazáro Cruz.

Mojmír Bártek se narodil v dubnu 1942 ve Zlíně, ale žil až do maturity ve Vsetíně, kde jako člen studentské kapely přišel poprvé do styku s tradičním jazzem. Během studia na brněnské konzervatoři již jako velmi slibný mladý talent dostal příležitost v Jazzovém kombu Domu pionýrů a mládeže (vedle L. Švábenského, M. Kašuby a dalších známých osob hudební scény). Pokračoval ve studiu kompozice na JAMU. Hru na trombón studoval u profesora Smékala současně se Stanislavem Veselým, který již v té době hrál v orchestru Gustava Broma. Ještě jako posluchač konzervatoře začal hrát s orchestrem Mirko Foreta. Po odchodu Stanislava Veselého z orchestru Gustava Broma v r. 1967 velmi ochotně přijal Bromovu nabídku, aby jej nahradil. Orchestru zůstal věrný dodnes, jako většina špičkových jazzmanů rovněž působí v řadě menších uskupení. Je rovněž zakladatelem All Stars Bandu Brno. Jako skladatel se vedle jazzu věnuje i populární a taneční hudbě, nevyhýbá se ani hudbě vážné. Komponuje a rovněž aranžuje. Střídavě vyučuje na různých základních uměleckých školách, je externím pedagogem JAMU.

Günter Kočí se narodil v r. 1940 v opavském okrese. Po vyučení pracoval jako zámečník, ale s pomocí otce, hudebního pedagoga a muzikanta, získal brzy hudební vzdělání. Na LŠU se naučil m.j. hrát na klarinet, jako samouk k tomu přidal saxofon a flétnu. Schopnost improvizace získal jako člen dixielandové skupiny v době vojenské prezenční služby. Prošel řadou tanečních a jazzových skupin, např. hrál v orchestru M. Foreta nebo L. Slezáka, několik let rovněž působil v zahraničních tanečních skupinách a na výletních lodích v oblastech Karibského, Středozemního nebo Černého moře. Příležitostně vystupoval v různých jazzových formacích a vystupoval často i na domácích jazzových festivalech. Od r. 1986 je členem orchestru Gustava Broma, vedle toho ale působí v řadě menších uskupení. S jedním z nich doprovází i svou dceru, jazzovou zpěvačku Gabrielu Kočí. I když Günter Kočí je především vynikající instrumentalista taneční hudby, jeho vyzrálý projev a velké improvizací schopnosti mu dovolují uplatnit se perfektně i v oblasti jazzu. O tom jsme se my, pravidelní návštěvníci koncertů J. K. Bandu, mohli již několikrát přesvědčit.

Trumpetista, který se narodil pro jazz

Vynikající hráč na trubku, křídlovku a další dechové nástroje **Lazáro Cruz** se narodil v malém městečku ve střední části Kuby. Vystudoval Havanskou konzervatoř a díky výborným studijním výsledkům získal doporučení na pražskou AMU, kde byl v r. 1974 přijat do třídy Václava Junka, tehdejšího prvního trumpetisty České filharmonie. Po ukončení studia, během kterého se seznámil se svou manželkou, se společně s ní vrátil na Kubu a vyučoval na konzervatoři v Havaně. Zde také nastoupil koncertní dráhu, m.j. působil v sestavě nejlepšího kubánského jazzového orchestru „Irakere“, několikrát koncertoval s legendárním orchestrem Dizzy Gillespieho, vystupoval v mnoha renomovaných jazzových klubech prakticky po celém světě. Do současnosti je jeho trubka zachycena na cca padesáti CD a desítky LP desek.

Po částečném rozpadu Gillespieho kapely a zřejmě i na nátlak manželky se v r. 1989 vrátil do Čech. Usadil se v manželčině domově v Kroměříži, kde působí jako pedagog na dvou kroměřížských konzervatořích. Navázal spolupráci s Brněnským rozhlasovým orchestrem a s Orchestrem Gustava Broma, působí v řadě více či méně stálých menších formacích, často je hostem různých festivalů. V letošním roce vystoupil i v sestavě Joe After Trio & Lazáro Cruz na jazzovém festivalu v Přerově, v Brně vystupuje s formací „Gabriela Kočí & Jazz Company“, ve které mimochodem vedle výborné jazzové zpěvačky účinkuje i její otec, nám všem dobře známý saxofonista Günter Kočí.

Lazáro Cruz zastoupí v rámci vystoupení brněnských jazzmanů na koncertě J. K. Bandu v Pardubicích Jaromíra Hniličku a bude jistě pro nás všechny velmi zajímavé poslechnout si, jak jim to s J. K. Bandem bude společně „ladit“. (R.D.)